

Караиш

1999 нчы елның 19 нчы маеннан чыга.

№ 1 2016. Октябрь - ноябрь

«НЭШРИЯТ ЭШЕ» түгәрәге

"Нәшрият эше "Караиш" түгәрәге "Ялт иттер күңелеңне, сызып ак нур белән!" дигән девиз астында эшли. Лашман урта мәктәбендә инде күп еллардан бирле әдәби иҗат түгәрәкләре эшләп килде. Төрле елларда төрле исем астында эшләп килсәләр дә, алар һаман бер максатны – укучыларда әдәбиятка, сәнгатькә хөрмәт тәрбияләүне, талантлы укучыларга юл күрсәтүне, иҗат эше белән кызыксынуны үстерүне күз алдында тотып эшләде.

Без авазлардан сүзләр, ә сүзләрдән чәчәкләр тезәбез дә, балачак дигән серле аланга сибәбез; ә анда безгә иш булып, йөзләгән, меңләгән чәчәкләр калкып чыга. Әлеге алан илһамият дигән серле дөньяга әйләнә дә, һәркемнең күңеленә илаһи нур чәчә. Без энә шул нурлар эчендә коенабыз. Күңелебез белән иҗади утта жылынабыз...

Инде менә 1999 нчы елның 19 нчы маеннан бирле мәктәбебезнең үз газетасы чыгып килә. "Нәшрият эше. "Караиш" түгәрәге эгъзаларыннан оештырылган редколлегия составы уңышлы гына эш башкара. Газета ике атнага бер тапкыр чыгарыла. Анда укучылар үзләрен борчыган мәсьәләләрне күтәрәп чыгалар, иҗат эше белән шөгыльләнәләр, каләмнәрен үткерлиләр.

"Нәшрият эше "Караиш" түгәрәге балаларны халкыбызның рухи-әхлакый идеалларына китерергә, аларда югары сөйләм культурасы формалаштырырга, иҗади сәләтен үстерергә, мөстәкыйль уйларга һәм эшләргә омтылышын канәгатьләндерергә тиеш дип саныйм мин. Түгәрәктә танып-белү эшчәнлегә аралашу формасында оештырыла.

ОКТЯБРЬДӘ...

олимпиадаларның мәктәп туры тәмамланды. Әлеге турда жинүче укучыларыбызга мәктәп данын район турында яклау өчен күп көч куярга туры киләчәген аңлап, аларга уңышлар телибез. (Кемнәр ничек чыгыш ясады турында мәгълүмат мәктәп сайтында урнаштырылган)

ОКТЯБРЬДӘ... мәктәптә күп кенә түгәрәкләр эшли башлады. Укучыларга үз сәләтләрен тагы үстерүгә мөмкинлекләр ачылды, кулдан ычкындырмагыз!!!

ОКТЯБРЬДӘ... традицион Көзгә бал һәм "Уңыш бәйрәме" гөрлләп узды.

НОЯБРЬДӘ...

олимпиадаларның район туры башланып китә. Барыбызга да уңышлар!!!

НОЯБРЬДӘ...мәктәбебездә республикакүләм семинар узачак.

БУ
СА
Ч
ДА

... Бары чыгып киткәч кенә аңлайсың икән: мәктәптә укыган дәверләр иң рәхәт, иң кызык, иң жайлы вакытлар булган. Һәр укытучы сиңа әниң кебек бары яхшы теләктә генә торган. Укыйсы да укыйсы гына бит!!! Юк шул, зарланабыз, уфырабыз.... Ә нәкъ менә мәктәптә алган белемнәр барысы да киләчәктәге белемнәр өчен нигез була икән. Кем соң өй нигезен "ярап торыр әле шунда!"дип кора? "Хыялларга юл ярганда"

...Иртә белән Әтәч үз командасын ияртеп инешкә киткән, ди. Ләкин бер тавык та суга керергә базмый икән. Ә Бибичуар тиз генә яр буенда үсеп утырган үги ана яфракларын ике катлап аякларына бәйләгән дә суга сикереп тә төшкән. Башка тавыкларның: "Титибаш, батасың ич!" – дигән сүзләренә исе дә китми, башын горур күтәрәп йөзеп тә киткән. Әтәч аның кыюлыгына шаккаткан, аны иң яраткан хатыны дип игълан иткән. Менә шулай, кайвакытта күзәтүчән һәм хәйләкәр булсаң, уңышка ирешәсең. ("Мин кулыма тәүге кабат каләм алам")

...Һәр сөйләшнеч үзенә генә хас фразеологизмнары да бар, алар бу сөйләшләрнең йөзек кашлары күк кабатланмас лексик хәзинә булып торалар. Кызганыч, әлеге хәзинәгә тулысынча ия булган өлкән буын сафы сирәгәя бара, алар белән бергә лексик хәзинәбез дә онытыла бара. Безнең буын әдәби әсәрләрдә, әдәби сөйләмле тапшыруларда тәрбияләнә. Жирле сөйләмезне бу күренеш кысырыклы бар.... ("Бу тарихка шулай кереп калган")

Хыялларга юл ярганда...

Жил-давыллардан, эссе кояшлардан яшь агачны ныгыганчы зур, олпат, ныгыган агачлар саклый. Мин дә язмышыма үз тормышымда шундый хөрмәткә лаек остазларым булуына мең рәхмәтле. Туган авылымнан, мәктәбемнән, канат ныгытып, читкә очкач та күңелемдәге рәхмәт хисем зурая гына бара. Һәр иртәне үзем теләгән уку йортының бусагасын атлап үткәндә, мин хыялларым чыңга ашканга шатланып туя алмыйм. Күңелемнән үземнең остазларымны барлыйм. Фаиз абый... Аның тәкъдире белән 16 нчы сентябрьдә, алты яшем тулар-тулмас, укырга килүем минем язмышымны үзгәртүдә беренче зур адым булгандыр. Өметем өзелеп, дөньядан ваз кичеп ятканда житәкләп диярлек бассейнга китереп йөзәргә өйрәттегез. Кечкенә генә уңышларымны да күрә белеп, зур уңышларга юл ачтыгыз. Сезнең белән ярты Татарстанны йөрөп чыктык бит без. Сынмаска, бирешмәскә, жиңәргә һәм жиңелә белергә өйрәттегез, Фаиз абый!

Жил-давыллардан, эссе кояшлардан яшь агачны ныгыганчы зур, олпат, ныгыган агачлар саклый. Мин дә язмышыма үз тормышымда шундый хөрмәткә лаек остазларым булуына мең рәхмәтле. Туган авылымнан, мәктәбемнән, канат ныгытып, читкә очкач та күңелемдәге рәхмәт хисем зурая гына бара. Һәр иртәне үзем теләгән уку йортының бусагасын атлап үткәндә, мин хыялларым чыңга ашканга шатланып туя алмыйм. Күңелемнән үземнең остазларымны барлыйм. Фаиз абый... Аның тәкъдире белән 16 нчы сентябрьдә, алты яшем тулар-тулмас, укырга килүем минем язмышымны үзгәртүдә беренче зур адым булгандыр. Өметем өзелеп, дөньядан ваз кичеп ятканда житәкләп диярлек бассейнга китереп йөзәргә өйрәттегез. Кечкенә генә уңышларымны да күрә белеп, зур уңышларга юл ачтыгыз. Сезнең белән ярты Татарстанны йөрөп чыктык бит без. Сынмаска, бирешмәскә, жиңәргә һәм жиңелә белергә өйрәттегез, Фаиз абый!

Күңелемдәге изге теләкләремне, ихлас рәхмәтләремне шулай ук Рушания апага, Шакирзянова Рәзидә апаларга аерым житкерәсем килә. Хәтерлисезме, 2010 нчы елның 31 нче декабрен. Күз ачыксыз буран. Сөз кин күңелле кыш бабай һәм мөләем кар кызы күңелсез больница палатасына яңа ел һәм өмет алып килдегез. Бу бит сезнең олы йөрәклелегезнең бер билгесе. Бәлки ул вакытта балалык белән рәхмәт тә әйтә алмаганмындыр. Бүген баш иеп сезгә рәхмәтемне житкерәм. Ярдәмгә мохтажларга ярдәм итәргә, авырлыкларны бүлешә белергә мин сөздән өйрәндем. Сабыр булырга Земфира ападан, таләпчәнлеккә Резеда апа Салаховадан, үзсөзлелек һәм максатчанлыкка Флера ападан, җаваплылыкка Гүзәлия ападан, оптимистик рухка Рәмзия ападан, вакыт бәясен белергә Илдар абыйдан, укысан белеп була икәнлегенә Ильхам абыйдан өйрәндем мин. Бу сыйфатлар миңа тормыш дигән олы дингездә тайпылмыйча үз юлымнан максатыма барырга нык ярдәм итә. Бары чыгып киткәч кенә аңлайсың икән: мәктәптә укыган дәверләр иң рәхәт, иң кызык, иң җайлы вакытлар булган. Һәр укытучы сиңа әниң кебек бары яхшы теләктә генә торган. Укыйсы да укыйсы гына бит!!! Юк шул, зарланабыз, уфырабыз.... Ә нәкъ менә мәктәптә алган белемнәр барысы да киләчәктәге белемнәр өчен нигез була икән. Кем соң өй нигезен “ярап торыр әле шунда!” дип корә? Әле мәктәптә укып йөрүче яшәтәшләремә дә шулай мөрәҗәгать итәсем килә: һәр сәгатегезне, минутыгызны киләчәк өегезнең “фундаментын” ныклап кору өчен тырышыгыз.

Ә мин бүген студент. Иңемдәге ак халатым кебек ак хыялым – табиб булуга беренче сукмагымны салам. Чыгарылыш имтиханнарын тапшырып, хыял түремдә йөрткән уку йортының бюджет бүлегенә укырга керүемдә, әлбәттә, иң зур өлеш минем укытучыларымныкы. Рәхмәт сезгә, минем Укытучыларым! Авыр, кайвакытта рәхмәтсез дә, бәяләнмичә дә калган эшегездә күркәм сабырлык, нык сәламәтлек, аңлаучан тырыш укучылар телим.

Ә “Караш”ның яңа төркеменә ижади уңышлар юлдаш булсын, эзләгез, үзегезне табыгыз!!!

2016 нчы елгы чыгарылыш укучысы,
“Караш”ның эксжитәкчесе,
ИГМА студенты Рания Газимжанова

Мин кулыма тәүге кабат каләм алам...

Көтеп алган яңгыр.

Борын-борын заманда бик тылсымлы болыт яшәгән ди. Нинди генә авырлыклар очраса да, үзенң тылсымын эшкә жиккән ди. Ләкин тылсым көчен үзенә генә түгел, ә башкаларга да ярдәм иткәндә кулланырга уйлаган. Шулай итеп, башкаларны күбрәк шатландырырга теләгән.

Шулай бер көнне агым уңаена акканда, жәелеп яткан авыллар, шәһәрләргә игътибар иткән. Бу авыллар, шәһәрләр бик боек булып күренгән аңа. Бигрәк тә авыллар. Яхшылап караса әле жәй булуга карамастан анда барлык яшеллек көеп беткән. Тереклекләр башларын аска иеп, моңсуланганнар. Күрәсең монда күптән яңгыр яуганы юк икән. Тиз генә үзеннән алга киткән иптәшләрен куып житкән хәлне аңлатып, ярдәм итәргә теләвен әйткән. Бу эштә аларның да ярдәм итүләрен үтенгән.

- Безнең яңгыр яудырырга бер дә теләгебез юк, - дип җавап биргәннәр аңа.

- Халыкны мондый хәлдә ташлап китәргә ярамый, алар бит бездән ярдәм көтеп, барысы да күккә төбәлгән, - дигән тылсымлы болыт.

- Соң күрсәт тылсымыңны, әгәр хәлеңнән килсә, - дигәннәр барсы бер тавыштан.

Тылсымлы болыт монда үзенң генә хәле житмәйчәген, яңгырның күп жиргә кирәклеген аңлатса да анардан көлгәннәр генә, янәсе мактанчык, булдыксыз.

- Юк, минем тылсымым белән беркайчан да мактанганым юк. Ул сәләт миңа ата-бабадан калган.

- Я соң, күрсәт сәләтеңне, - дип юлларын дәвам иткән көнче болытлар.

Тылсымлы болыт тәвәккәлләгән. Аның бик тә, бик тә ярдәм итәсе килә. Ул юлыннан борылып кирегә йөзәргә керешә. Башка болытларга бәрелә, сугыла, аңа юл бирмиләр. Аларның бәрелүеннән көчле күк күкрәү барлыкка килә. Ә бу халыкта тагын өмет уята.

Болытлар үз юлыннан гына бармаучы бу болытны орышалар, анардан көләләр. Ә тылсымлы болыт алар белән көрәшә-көрәшә корылык хөкем сөргән бу урынга килеп житә. Тылсымлы сүзләрен кабатлый-кабатлай тирә-якка кулларын селкә. Бу селтәүләрдән йолт-йолт яшен яшнә һәм ниһаять, яңгыр яварга тотына. Әкрән генә, тәмен белеп кенә бик озак ява яңгыр. Тылсым көченә ышанмаучылар да гажәлләнерлек була бу. Барча тереклек туйганчы су эчә, рәхмәт укый. Ә тылсымлы болыт башкаларга ярдәм итүенә сөенеп бетә алмый. Әле һаман шулай тилмереп утыручылар юкмы икән дип каранып йөри ди.

Гайсина Русинә. 6 нчы сыйныф укучысы

Гайсина Русинә 6 нчы сыйныф укучысы

Хәйләсез донья файдасыз.

Бер йортта, кайсыдыр бер заманда яшәгән ди, булган ди бер этәч гаиләсе. Бу гаилә зур булган, чөнки бу этәчнең хатыннары гына да 15 ләп икән. Ләкин Этәчның хатыннары Бибитавыкҗамаллар бар рәхәткә шөкер итеп яши белмәгәннәр. Һәр көнне үзара талашалар, кай көннәрдә бу талаш сугышка да әйләнә икән. Талашның төп сәбәбе – кайсы тавык иң матуры, иң булганы, ягъни Этәчкәйнең иң яратканы икәнне ачыклау. Ярап. Көннәр үтә торган, Этәч бу шау-шудан тәмам туйган. Бер көнне йортта кабат тавыш купкач, ул койма башына менеп утырган икән. Шулай моңаеп утырганда, аның башына бер гажәеп идея килгән: “Тавыккайларым, жаныкайларым, барыгыз да бик уңган, барыгыз да бик булган, ләкин мин йөзә белгән тавыкбикәне генә яратам шул. Кем иртәгә энә шул бакча башындагы инешне йөзеп чыга, шул сөекле бикәм була! Йөзә алмаучылар башка авызын да ачмый!” - дигән ул. Тавыклар шым булганнар. Башларына кайгы төшкән. Тик бер тавык кына – Бибичуар гына шыпырт кына инеш ягына киткән. Ары барган, бире килгән, шундый кызык нәрсә күргән: шунда коенып уйнап яткан малайлар аякларына әллә ни кияләр дә,

Мөхәмәтҗанова
Эвелина
6 нчы сыйныф укучысы

сызгыртып йөзеп китәләр икән! Энә үрдәкләрнең үз аягы да шундый нәрсәгә бик охшаш. Бер аларга, бер үзенң аякларына карап уйга баткан Бибичуар. Һәм...

Иртә белән Этәч үз командасын ияртеп инешкә киткән, ди. Ләкин бер тавык та суга керергә базмый икән. Ә Бибичуар тиз генә яр буенда үсеп утырган үги ана яфракларын ике катлап аякларына бәйләгән дә суга сикереп тә төшкән. Башка тавыкларның: “Титибаш, батасың ич!” – дигән сүзләренә исе дә китмиçә, башын горур күтәреп йөзеп тә киткән. Этәч аның кыюлыгына шаккаткан, аны иң яраткан хатыны дип игълан иткән. Менә шулай, кайвакытта күзәтүчән һәм хәйләкәр булсаң, уңышка ирешәсән.

шигъри почмак

Кызык уен.

Өйдә берүзем калгач,
Мин кызык уен таптым.
Һәр сүзнен дуcтын эзләп,
Башымны ватып яттым.
Менә, мәсәлән, кызык.
Дус була аңа сызык.
(Бик озак булса кызык,
Ахырдан була сызык)
Иләк-чиләк, баш-каш-таш,
Яки менә гөрләвек.
Бусы берәз авыррак,
Ләкин табам – чикләвек!
Тагын була беләзек.
Беләзеккә дус нәзек.
Йөрәк сүзенә беләк,
Беләк сүзенә көрәк.
Белергә бик күп кирәк!
Һәм менә шуның өчен
Мин бик тырышып укыйм,
Куямын бөтен көчем!

Жиләк балы

Әбием сыйлыый мине:

“Бу, улым, юкә балы!”

Юкә балы? Һич аңламыйм,

Анысы ни була тагы?

Юкә ни диеп сорагач,

Әйттеләр, ул – бер агач.

Балны бик күп бирә икән

Жәй көне чәчәк аткач.

Чәй эчкәндә коймак белән

Юкә балы тәмле дә.

Ләкин миңа ни өчендер

Жиләк балы тәмлерәк!

Жиләк балы ни дисезме?

Шуны да белмисезме?

Әби аңа “вәринҗе” ди,

Кемдер әйтә кайнатма.

“Жиләк балы” матуррак,

Һәм мин аны яратам.

Газимжанов Нурфат 2 нче
сыйныф укучысы

Яратам мәктәбемне!

Мина берсе сорау бирде.

Бик сәер сорау иде.

“Нигә син яратасың
Мәктәбегезне?” - диде.

Озак уйлап тормадым мин,

Шундый җавап кайтардым:

Ничек инде мәктәбемне

Яратмаска булдырыйм?

Өйрәтә бит ул безне

Укырга һәм язарга.

Монда өйрәндем әле мин

Балык кебек йөзәргә.

Чыңлы кыңгыравы белән

Каршы ала һәр иртә.

Алда кирәк булыр эшнәң

Һәммәсенә өйрәтә.

Анда укый минем гаиләм

Минем гаиләм-дусларым.

Уйнап- көлешеп йөрибез

Һәрбер тәнәфес саен.

Минем хисләрем белән

Тулы нәни йөрәгем.

Яратмаска мөмкин түгел –

Ул бит минем мәктәбем!

Гатина Фәйрүзә 10нчы сыйныф.

Китап

Яктылыкка юл күрсәтер,
Начарлык тәҗдид итмәс.

«Тәртипсезлек сукмагында
Йөрмә, - дияр, - кирәкмәс!»

Кирәк булса булышыр ул,

Авыр хәлдән чыгарыр.

Аптыраган кешегә

Ярдам кулын ул сузар.

Белем диңгезендә йөзә

Китап белән һәр бала.

Син дә дуcтым калышма,

Китаплар укып кара.

Газимҗанова Гөлиә
10 нчы сыйныф

“Әнкәй”

Ул бит безгә һәр көн назын бирә,
Ул бит безне карап үстергән.
Туган көнебездән “алмам” диеп,
“Алтын жимешем” дип үстергән.
Нурлы якты йөзә белән безгә карап,
Бәхет-шатлык кына тели ул.
“Балам” диеп безне назлап тора,
Жылы йомшак кулы белән ул.

“Сау бул, көз!”

Яңгырлары белән елый-елый
Сабуллашыр инде тиздән көз.
Сары шәлен тыйнак кына ябып,
Шыпырт кына качар инде көз.
Сары сагышларны алып китеп,
Ап-ак матур кышны чакырыр.
Ә тагын төгәл бер ел үткәч
Алтын табигатен кайтарыр.

Кышкы кич (этюд)

Яратам мин кышның кичен.

Яратам саф һавасын.

Һич оңтылмый матур кышның
Тылсымлы матур чагы.

Ай яктысы җәңгә төшеп

Ялтырата қарларны

Бу қарлар хәтерләтә

Матур асылташларны.

Шыныч бу кич, матур бу кич.

Бураны да юк аның.

Шушы матурлыққа қарап

Моңланып утырамын.

Сруртдинова Ләйлә 10 нчы сыйныф
укучысы

Иң күңелле мизгелләр.

Бу ел минем һөнәри яктан эшчәнлегемдә бик уңышлы, нәтижәле ел булды. Шушы уңышларым арасында иң күңелдә калганы, исемә төшкәч тә, күзләрем "көлеп", авызым "ерылып" китә торганы "Мәгариф" журналы тарафыннан оештырылган "Авыл укытучысы -2016" бәйгесендә катнашу булгандыр. Бүгенге көннәрдә дә, ниндидер күңел төшенкелеге, күңелемдә авырсыну сизсәм, конкурс узган көннәрдәге фотосурәтләрне ачам да, карап утырам. Шул минутларда кичергәннәремне, шатлык, горурылык хисләрен, үзебезгә карата ягымлы, итагатыле, "аксөякләр" генә булдыра алган жылы да, ниндидер хөрмәтле дә мөгамәләне, карашны кире үзем аша үткәрәм дә, жаным тынычланып китә. Һәм кабат тәнәмә көч керә һәм мин, рухланып, тагын үз хезмәтемә тотынам. Ә бит укытучының эше егерме дүрт сәгать эшләсәң дә, бетә торган түгел. Шуңа безгә яшәү көче, рухи азык һәрдаим кирәк. Шул вакытта үземнең авырсынмыйча, жәй көне кырыкмаса кырык төрле эшкә дә игътибар итмичә, катнашыйм әле дип, беренче турга язмамны жибәрүем өчен бик шатланам.

Шунысы кызык, конкурс шартлары белән беренче тапкыр танышканда, эшләр 31 нче июнь 23 сәгать 59 минутка кадәр кабул ителә дигән жөмлә минем күңелемә кереп калган. Төнлә кем эш жибәрер икән, дип уйлап куйганым да бик хәтеремдә. Көннәр уза тора, мин акрын гына әзерләнәм һәм менә нәкъ шул кичтә "келт итеп" бүген бит соңгы көн икәнлегә исемә төште. Һәм төнгә хат жибәрүче үзем булып калдым да. Шул сәгәттә авырсынмыйча, эшемне жибәрүемә соңыннан бик куандым. Һәм нәтижә дә чыгардым: катнашасы килгән конкурсына эшеңне иртәрәк жибәреңгә, сузмаска кирәк икән, дидем. Бу нәтижәмнең бәлки, кемгә дә булса файдасы тияр.

Икенче турга жибәрәсе эшемне авырсынмыйча башкардым. Анысы да "очып" киткәч, "инде өченче турга да чыksam иде" дигән ниндидер тәмле өмет-хыял күңелдә бөреләнде. Ә мастер - класс ярышына килү үзе бер бәйрәм булды. Бу көнне иртәнге сәгать жидедә мин инде конкурс узасы бина янында басып тора идем. Конкурсның бу этабында башка район, башка фән укытучыларының да эшен күзәтү бәхетенә ирештем. Алар һәркайсы бик тырышып әзерләнгән, күп еллар эшләүче укытучылар булып чыкты. Шунысы кызык, без бер -беребезне әллә кайчан белгән кешеләр кебек бик жиңел аралашып киттек. Алга китеп булса да әйтим әле, без бүген дә алар белән элемтәдә торабыз. Димәк, бу конкурс республикабызның төрле төбәкләрен дә дуслаштыра икән! Мастер -класс вакытында дә ярдәмчеллек, һәрберебезнең уңышына шатланып тору, эчкерсез аралашу булгач, бик рәхәт булды. Биредә үз дәрәсләрендә куллану өчен күп төрле мәгълүмат алуға юл ачыла. Мин аларның күбесенең чыгышын, кирәк вакытта файдалану өчен, үз видео-камерада да яздырып бардым. Шуның белән беррәттән, кимчелекле яклар да күренә икән. Яктан караганда рәхәт бит ул. Монда, мәсәлән, кайбер укытучыларның рус сүзләрен кертеп сөйләшүләре күзгә бәрелеп тора. Эчеңнән генә, болай эшләмәскә тырышырга икән, дип уйлап куясың. Нәтижеләр ясалып, Галимова Резеда - өченче урын дигән игъланнан соң, минем бөтен дөньяга "Ур-ра!" , -дип сөрән саласым килде. Шатлыгымның иге-чиге булмады. Юлның озынлыгы үзем эшләгән коллектив укытучылары, директор, директор урынбасарының котлаулары белән сизелмичә дә калды.

Чакрыу килеп төшкәч, тагын бер дулкынлану кичердем. Көтү шатлыгы белән көннәр тиз узды. Ә бнчы октябрь көнне иртән телевидениедән башланган көн, гүзәл бер мизгел булып узып китте. Биредә пресс-конференция турында әйтеп узмый булмый. Минем мондый чарада беренче тапкыр гына катнашуым иде. Ул шулай ук, бик җаваплы чара икән. Әлегә чараны интернет аша караган кайбер хезмәттәшләрем, "Без синең урында булсак, елап та жибәргән булыр идек", дип соклануларын белдерделәр. Журналистлар белән әлегә очрашу бик зур әһәмиятле чара булып, күңелдә калды. Иң соңыннан, Мәгариф министрынан котлау ишетү, иңгә салынган тун -әйтеп бетергесез куанычлы хисләр калдырды. Хәтта, әлегә хисләр ташкыныннан башлар әйләнәп китте.

Әгәр дә мин бу язмамда үземнең хезмәттәшләрем турында бер сүз дә әйтмәсәм, дөрөс булмас иде. Минем бу жиңүгә ирешүемдә аларның өлеше дә бик зур. Чөнки бер генә хезмәт тә берүзең генә булганда нәтижә бирми. Безнең мәктәптә көчле укытучылар эшләгәнгә дә, бу конкурста жиңу яулаганмындыр мин. Аларга мин чиксез рәхмәтле. Мин әлегә язмамны кемгәдер ярага тырышып яздым. Күңелемнән чыккан ихлас хисләрем жиңел генә ак юлларга төшеп ятты. Бу сүзләрем әлегә конкурсны оештыручыларга, аны зурлап үткәрүчеләргә зур рәхмәт булып барып житсен иде. Тагын да шундый конкурсларны оештырсыннар, сау-сәламәт булып, һәр көннән тәм табып яшәсәннәр иде!

Резеда Галимова. Башлангыч сыйныфлар укытучысы

Беләсенме? Ишеткенме? Исендә тот...

Өйрәтәләр Мәктәпләрдә, Мәктәпләрдә...

Мәктәп – безнең икенче йортыбыз, анда безнең дусларыбыз, яраткан укытучыларыбыз. Кемнәрдер мәктәпкә укырга дип, кемнәрдер дуслары белән күрешергә дип йөрсә, икенчеләре тәмле-тәмле ризыклар, пирожкилар өчен йөри кебек миңа. Инде мәктәп темасына кереп киткәч, берәз мәктәп турындагы кайбер мәгълүматлар белән дә танышып китик. Безнең өчен 1 сентябрь уку башланган көн булып саналса да, кайбер илләрдә ул бөтенләй башка дата. Мәсәлән, Испаниядә мәктәп бусагалары кырлардан уңыш жыелып беткәч кенә ачыла, ә Дания укучылары август урталарынан ук укый башлыйлар икән. Ә менә Япониядә укуны бик күнелле итеп кабул итәләр һәм уку да аларда 1 апрельдә башлана. Иң борынгы уку йорты – Фес шәһәрində урнашкан Карауин мөселман университеты икән. Бу университет б.э.к. 859 елда ачылган булган. Иң күп укучыны үзенә туплаган мәктәп Һиндстанда.

Анда 28000 укучы белем ала. Иң кыйммәтле мәктәп - “Халыкара яшъ туташлар һәм әфәндәләр мәктәбе”. Бу мәктәптә уку аена 77,5 мең доллар, ягъни 2 500 000 сум тирәсе тора. Чыгарылыш укучыларының иң зур очрашуы Алманиядә була. Анда 2 500 кеше килә. Америка яшүсмере уку өчен якынча 12 000 сәгать сарыф итсә, телевизор карауга аның 14 000 тирәсе сәгать эрәм ителә. Безнең илдә иң югары билге “5”ле, ә иң түбәнә “1” ле саналса, Чехиядә киресенчә икән. Аларда “1”ле алу бик сөөнечле хәл. Ә инде ашханәгә килсәк, статистика буенча малайлар ашханә өчен акчаны кызларга караганда 3 тапкыр күбрәк тоталар икән. Безнең мәктәптә дә малайларның пирожки өчен үлеп торулары моңа бер дәлилдер.

Белеп тор! Зыян итмәс.

-Еланнарның 25 меңгә кадәр теше булырга мөмкин.
— Кешенең гомере буена коелган керфекләренең гомуми озынлыгы 30 метрга житә.
— Дөньяда һәр кешегә миллион кырмыска туры килә.
— Фил – сикерә белми торган бердәнбер хайван.
— Елан өч ел рәттән йоклый ала. Кеше елына уртача 1460 төш күрә.
— Аю ат кебек үк тиз чаба ала.

Менә сиңа мә!!

Алмаз дустына зарлана икән: - Бик куркам әле мин. Әти яңа машина алды, исексен сатты. - Шуннан нәрсә була инде? - Кичә эни яңа бәби сатып алды...

Алмаз зоопаркта жирафны күрәп: - Их, минем дә шундый муеным булса, күчергәнәмне беркем дә күрмәс иде!

- Апа, минем көндәлеккә “2”ле куегыз әле... - Ә ни өчен мин сиңа “2”ле куярга тиеш соң? - Әти бер көнне: “Әгәр “2”ле алсаң, мин сиңа күрмәгәнәнне күрсәтәм диде. Ә минем аквапарк күргәнәм юк...

БУ ТАРИХКА ШУЛАЙ КӨРӨЛГӘН

(Лаешман авылының үзенчәлекле лексик байлыгы рубрикасына)

Һәр төбәкнең үзенә генә хас үзенчәлекле сөйләм теле бар. Аның диалектлар, сөйләшләр диләр. Бу сөйләшләр бер-берсе белән фонетик, морфологик, синтаксик үзенчәлекләр белән аерылып торалар. Һәр сөйләшнең үзенә генә хас фразеологизмнары да бар, алар бу сөйләшләрнең йөзек кашлары күк кабатланмас лексик хәзинә булып торалар. Кызганыч, әлегә хәзинәгә тулысынча ия булган өлкән буын сафы сирәгәя бара, алар белән бергә лексик хәзинәбез дә онытыла бара. Безнең буын әдәби әсәрләрдә, әдәби сөйләмле тапшыруларда тәрбияләнгән. Жирле сөйләмбезне бу күренеш кысырыклык бара.

Әбием белән сөйләшкәндә ул әйткән гыйбарәләрне еш кына аңламыйча кабат сорыйм. Ул миңа аларны иркенләп аңлата, сөйләмбезгә ничек килеп керү тарихын сөйләп бирә. Баксаң, авылыбыз жирлегендә генә дә күпме үзенчәлекле лексик хәзинә ята икән! Аларны тупларга, өйрәнергә, алдагы буыннарда әманәт итеп тапшырырга кирәк, чөнки аларда безнең авылыбызның тарихы, кызыклы шәхесләре.

ҮЛМИ ДӘ, ҮСМИ ДӘ... Бик нык гайрәтне кайтара торган, озакка сузылган эшкә карата әйтелә / Авылыбызда бер гаиләдә өч бала – ике кыз 1 малай тәрбияләнгән. Дүртенчегә бәби алып кайталар. Яз ахыры. Авылда эш күп. Әтиләре эшкә болай бүлгән: малай абзгарларны чиста тотарга да сыерны көтүгә куып каршыларга: икенче кызга идән себерергә дә каз бәткәләрен карарга; олы кызга бәбине карарга. Жәй ахырларында бу кыз, көннәр бие уйнарга да чыгалмыйча бәби карый, күрше әбисе янына бала арбасы төртеп килеп утыра да: ” Сыерны куасың да көн буена тынасың, бәткәләр дә үсеп елга буена китте. И әби, бу бит НИ ҮСМИ, НИ ҮЛМИ...” дип елап җибәрә. /

УРМАНГА КАРАГАН ИДЕМ ШУЛ Кирәкмәгән шаһитлыктан качу өчен әйтелә торган гыйбарә. / Авылның көньягындагы кырда бер төркем колхозчы хатыннар үзләренә бүлеп бирелгән киешәрлекләрендә чөгәндәр кырлар. Авыл кырындагы Катнаш азык заводы складынан шикле машиналар чыгып китүен күрәп калалар. Берсен-берсе уздырып сөйләшә. Кайткач беләләр, складны талаганнар. Милиция килә, апалардан сорау ала башлый. Барысы да узышып-узышып сөйләшә. Бары бер апа гына “И энем, мин күрмәдем, УРМАНГА КАРАГАН ИДЕМ ШУЛ”, - ди. Тегеләр ярты кышка кадәр өч көнгә бер я судка, я күрсәтмә бирергә район үзәгенә йөргәндә, бу апа чөгәндәрен алып бетерә./

Әлегә сәхифәне 6 нчы сыйныф укучысы Зиганшин Ранис эзәрләде, материаллар интернет һәм вакытлы матбугат битләреннән, төбәкне өйрәнү буенча эшләнгән проекттан алынды.

“Караш” газетасының әлегә саны өчен җаваплы: Газимзянова Р. Г.

Хәбәрләшү өчен телефон: 9274825605